

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 65 (188) від 4 серпня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Місто-курорт Трускавець зняв американський супутник

Перший в Україні супермаркет космічних знімків – компанія ТВІС – повідомляє, що в Україну надійшли супутникові знімки міста Трускавець високої роздільної здатності 50 см/піксель. Зйомка Трускавця представляє собою чорно-біле зображення і датується 25 червня 2008 року. В цю пору року сонце знаходиться високо над землею, тіні мінімальні, що значно полегшує розпізнавання об'єктів на місцевості.

Запущений у 2007 році супутник WorldView-1, який і сфотографував Трускавець, є одним з флагманів американського супутникового оператора DigitalGlobe. За добу WorldView-1 може сфотографувати близько 750 тисяч квадратних кілометрів поверхні землі.

Тепер мешканці і гості міста можуть побачити Трускавець у високій якості з висоти пташиного польоту, а місцева влада має можливість отримати картину фактичного використання землі, оцінити стан парків, місць незаконних земельних захватів і сміттєзвалищ, виявити зони екологічної небезпеки, а також оновити чергову карту міста. Слід зазначити, що в Україні космічні знімки з високою роздільною здатністю не мають обмежень секретності і можуть вільно розповсюджуватись (з дотриманням ліцензійних прав) на електронних та паперових носіях

Бюджетна комісія та депутатські збори

В понеділок, 2 серпня, о 14.00 засідала бюджетна комісія, головуєчий – депутат Ігор Гарванко. Вкотре перед депутатами, в тому числі і тими, хто не входить до складу цієї комісії, доповідав Олексій Балицький з «Нашого міста». Він розповів про перемовини щодо взяття кредиту з 4 банками, умови яких більш-менш прийнятні, а саме Брокбізнесбанк, Кредобанк, Приватбанк та Райффайзенбанк Аваль. Пропозиція від комунальників: дві будівлі КП «Наше місто» по Стебницькій, 59а та Стебницькій, 73 надати під заставу, а адмінкорпус по Стебницькій, 100 продати на аукціоні і достроково погасити кредит.

Депутати різних політичних сил висловили на комісії своє бачення вирішення питання. А о 15.00 відбулися короткі депутатські збори. Під час їх проведення міський голова Лев Грицак повідомив про проблеми з виконанням бюджету по всіх містах обласного підпорядкування на Львівщині в той час, коли райони, за його словами, «жирують». Щоправда, є надія на новий Бюджетний кодекс, згідно з яким 1/5 доходів залишатиметься в місті, а не йтиме в загальний котел.

Вертоліт розкидав листівки

Зранку 3 серпня, перед початком сесії ТМР з вертольоту розкидали по Трускавці листівки із закликом до людей прийти на сесію. Ефект був вражаючий, хоча знайшлися і такі, кого це обурювало. На сесію прийшло дуже багато мешканців, серед яких і відомі в місті підприємці, а також пенсіонери, інваліди, працівники бюджетних установ, безробітні. Нижче вміщуємо текст листівки, яку розкидали з гвинтокрила.

«Шановні Трускавчани!»

Сьогодні, у вівторок, 03 серпня, о 10 годині ранку, в актовому залі санаторію «Карпати» відбудеться сесія Трускавецької міської ради на якій розглядатиметься надзвичайно важливе для мешканців міста питання - закупівля газу для опалювального сезону 2010-2011 років. Окремі депутати від кількох політичних сил з метою добитися перемоги на майбутніх виборах до міської ради, шляхом підбурювання інших, безсовісно добиваються зриву своєчасного початку опалювального сезону, ставлячи під загрозу Ваше здоров'я та здоров'я Ваших дітей. Цинічно кривлячи душею, вже протягом двох місяців вони блокують рішення про ремонт котельні, одержання кредиту та закупівлю газу, який з 1 серпня цього року подорожчав удвічі.

Звертаюсь до всіх порядних депутатів, яким інтереси мешканців дорожчі від особистих, прийти на сесію і проголосувати за виділення кредиту на закупівлю газу для населення.

Звертаюсь до всіх керівників міста, громадських організацій, пенсіонерів і всіх, хто має можливість прийти на сесію - прийти і підтримати здорові сили, а для себе визначити кого обирати 31 жовтня до міської ради.

З повагою, міський голова Трускавця Лев Грицак»

Депутати не об'єдналися заради міста

У вівторок пройшло 5 пленарне засідання 32-ї позачергової сесії ТМР. Єдине питання, яке депутати розглянули – по наданні дозволу КП «Наше місто» для взяття кредиту, щоб розрахуватися з боргом за газ за минулий опалювальний період. Депутати обговорювали це питання понад 3,5 години, в результаті такого дозволу не надали. Після голосування принаймні 4 депутатів висловили щире каяття, що піддалися на провокації та утрималися, а не проголосували «за».

Підсумок голосування: 12 «за», 2 «проти», 16 «утрималися».

Радіомовлення вносить свій вклад в інформування трускавчан

Чи не найшвидше про все, що відбувається в місті, трускавчани дізнаються з проводового радіо. Хоча є люди, які відрізувалися від «колгоспника», щоб не оплачувати зайві 6 гривень за послуги радіомовлення, все ж радіо залишається важливим джерелом інформації для багатьох людей, в тому числі і в Трускавці. «Поінформований – значить озброєний», це гасло бюлетеня Трускавецької міської ради «Голос ради» повністю можна використати і щодо міського радіо, яким керує п. Світлана Марецька.

В серпні міське радіо продовжуватиме свою важливу місію інформування трускавчани про важливі речі, що стосуються нашого міста-курорту. Найбільше ефірного часу виділено на п'ятницю, де окрім традиційних новин о 11.40 ще й виходить передача або ж прямий ефір о 14.00. Чотири п'ятниці серпня працівники радіо планують присвятити висвітленню таких проблемних питань:

- 06.08. – Підготовка до осінньо-зимового сезону (дах, опалення, заборгованість за комунальні послуги). Участь беруть начальник УЖКГіБ В. Стечевич, генеральний директор КП «Наше місто» О. Балицький.

- 13.08. – Спорудження дитячих майданчиків. Участь бере помічник міського голови Олег Блажівський і депутат Володимир Маринкевич (санаторій «Карпати» один з перших відновив дитячий майданчик, чи не найкращий в місті). Коментарі батьків і дітей.

- 20.08. – Механізм надання субсидій у зв'язку з підвищенням тарифів на газ. Участь бере начальник Управління праці та соцзахисту ТМР Юстина Когут.

- 27.08. – Фінансова ситуація в місті. Прямий ефір за участю начальника фінансового управління ТМР Миколи Федоричака.

Відбувся прийом громадян

4 серпня в залі засідань міської ради відбувся прийом громадян. Тривав він значно довше, ніж звичайно – замість закінчитися о 12.00, людей слухали аж до 14.20. Проводив прийом сам міський голова Лев Грицак за участю заступника Віктора Марченка, секретаря ТМР Наталії Пономаренко, генерального директора КП «Наше місто» Олексія Балицького, представників управлінь та відділів ТМР (з питань приватизації житла, архітектури та містобудування, юридичного, інформаційно-аналітичного, філії з експлуатації житла КП «Наше місто» тощо). Питання переважно стосувалися особистих потреб мешканців чи проблем окремих будинків: виділення матеріальної допомоги, встановлення снігозатримувачів по Івасюка, 1, протікання дахів та інші.

Власна інформація

Трускавець може залишитися без лімітів газу

Депутати Трускавецької міської ради заради своїх передвиборчих інтересів зірвали прийняття рішення про надання дозволу на взяття кредиту КП «Наше місто». Про це повідомив кореспондент ЗІКу. За проголосувало 12 депутатів, проти 2, утрималось 16 депутатів.

Комунальне підприємство має борг за газ у розмірі 4,75 млн. грн. за рахунок того, що тарифи на комунальні послуги є незбалансованими, з минулого року держава перестала компенсувати різницю в тарифах для теплопостачальних підприємств. З цієї суми 1,67 млн. грн. заборгував бюджет міста за виконані роботи. А саме – за санітарне очищення та благоустрій міста, а це основні роботи які формують обличчя курорту.

«Для своєчасного одержання ліміту газу на новий опалювальний сезон потрібно борг погасити в найкоротші терміни і єдиним виходом з цієї ситуації є одержання кредиту. Щоб оплатити борг ми хочемо отримати кредит у розмірі 2 млн. грн. Щоб компенсувати різницю по тарифах. 560 тис. грн., ми вкладемо власні кошти, а до кінця року надійдуть заборговані бюджетом кошти», – зазначив у доповіді генеральний директор КП «Наше місто» Олексій Балицький.

За словами міського голови Трускавця Лева Грицака, для отримання кредиту потрібна згода Трускавецької міської ради і депутати чудово розуміють необхідність такого кроку. Значна їх частина, причому від різних політичних сил, не проти надання дозволу для отримання кредиту. Але є й такі, які заради своїх передвиборчих інтересів заблокували рішення. «Окремі депутати від кількох політичних сил, щоб добитися перемоги на майбутніх виборах до міської ради, шляхом підбурювання інших, намагаються зірвати своєчасний початок опалювального сезону. Вони протягом двох місяців блокували прийняття рішення щодо надання кредиту», – зазначає Лев Грицак.

«Якщо 15 жовтня в садочки і школи не дадуть тепло, вже 20 жовтня санепідемстанція закряє ці заклади. Тоді почнуться серйозні проблеми» – зазначив начальник управління освіти Трускавецької міської ради Орест

Лобик. Питання надання дозволу на взяття кредиту депутати розглядали п'ять разів на позачерговій сесії, але кожен раз воно переносилося, щоб затягнути час.

На сесію міської ради, яка відбулася в санаторії «Карпати» прийшло близько 150 мешканців м. Трускавця.

Новий голова Дрогобицької РДА пообіцяв кадрові ротації

3 серпня нещодавно призначений голова Дрогобицької райдержадміністрації Михайло Сендак провів перший прямий ефір на місцевому радіо «Франкова Земля», під час якого поінформував про роботу за 20 днів перебування на посаді, – передає кореспондент ЗІКу. Він, зокрема, інформував, що розгортає роботу з науковцями педагогічного університету щодо вироблення програми розвитку сіл Дрогобицького району в комплексі з містами обласного значення Дрогобичем, Трускавцем та Бориславом, а також Стебником і Східницею.

Серед найгостріших проблем, які нині стоять перед районом, він назвав дороги, автобусні перевезення, земельні відносини і зневажливе ставлення до людей чиновників як у селах, так і в райцентрі. Керівник району повідомив, що «шаблею розмахувати не буде», але виявлені ним недоліки у ставленні керівників галузей освіти, охорони здоров'я, культури, шляхового господарства, транспортного обслуговування, земельних ресурсів до людей і до виконання своїх посадових обов'язків змушують його вдатись до кадрових ротацій, які він пообіцяв провести вже найближчим часом.

«Головне призначення посадовців – служити людям, – наголосив Михайло Сендак. – Тому я особисто контролюватиму, як районні служби проводять прийом громадян. Якщо виявлю факт, що людина під службовим кабінетом чиновника просиділа більше півгодини в очікуванні прийому, такий чиновник буде негайно звільнений з роботи». Керівник району повідомив, що регулярно проводитиме виїзні прийоми громадян в селах, щоб вислуховувати людей на місцях і оперативно реагувати на їх скарги і пропозиції.

Михайло Сендак наголосив, що він людина самодостатня і прийшов на цю посаду, щоб прислужитися громаді Дрогобицького району у подоланні корупції і наведенні порядку. Для цього в нього є і знання і досвід, який набув на посаді голови Львівської обласної ради.

www.zik.com.ua

Чому Лев Грицак?

Якби я був трускавчанином, то на виборах міського голови голосував би за Лева Грицака.

Лев Ярославович - далеко не ідеальний чоловік, але якби я його не знав зблизька, не оцінював його дії в різних життєвих ситуаціях, то, мабуть, і по-іншому ставився б до його діяльності на посаді мера.

Найбільшою стратегічною помилкою Лева Грицака я вважаю ту, що за час керівництва Трускавцем він не підготував собі наступника. За великим рахунком, мер і не зобов'язаний цього робити, а недалекоглядний чоловік підбирає собі «сірих» заступників, слухняних виконавців його волі, аби на їхньому тлі виглядати пристойно. Але Грицак - не Гук чи Калапач, новітні «халіфи на час», які прийшли збагатитися, перетворивши Дрогобич і Стебник на суцільні магазини, де діє незмінне правило «купи-продай». Ні, магазинна логіка у діях Грицака теж присутня, але не вона є домінантою у його поведінці.

Відсутність правонаступника, який би продовжив твою справу, свідчить радше про слабкість, ніж про силу Лева Грицака, - і мова не лише про управлінський стиль. З Грицаком важко працювати, а особистостям - неможливо. Лише спільна мета і розуміння зробити краще, ніж будь-хто, можуть об'єднати, а не простий страх, що ти чимось не сподобаєшся Грицаку, і він тебе вижене з роботи. Авторитарний стиль керівництва, безумовно, притаманний міському голові Трускавця, але Лев Ярославович здатний і прислухатися до іншої думки. Проте не кожний зважиться цю іншу думку висловити вголос. Надійніше і спокійніше лестити мерові, вберігаючи своє майбутнє. Якби Лев Грицак, поступившись власною амбітністю, створив у своїй команді атмосферу ширості й відвертості, багатьох помилок, насамперед кадрових, йому вдалось би уникнути.

Друга стратегічна помилка Лева Грицака полягає в тому, що йому не вдалося створити опозицію. Всі, хто думає, що буде вічно керувати, припускається цього. Сила керівника в тому й полягає, що він має гідну опозицію, але будь-якою своєю дією показує вищість над нею.

У Трускавці немає опозиції. Якщо говорити про політичні сили, які протистоять Грицакові, то радше мова йде про лобіювання власних інтересів, аніж про опозицію у класичному розумінні цього слова. З Грицаком не згодні не тому, що він не правий, а тому, що це не вигідно тому чи іншому місцевому політиканові.

Те саме стосується і преси. В Трускавці немає опозиційних газет, а є газети, які захищають інтереси того чи іншого можновладця, сподіваючись, що той прийде до влади, і їм буде затишніше і спокійніше з ним.

У ситуації з газетами Лев Грицак, на жаль, втратив почуття міри. Нині три видання – «Відродження», «Трускавецький вісник», «Франкова криниця Підгір'я» - фактично працюють на нього. Але якщо тактика

прославляння мера була ще більш-менш прийнятна під час його першої каденції, менш прийнятна під час другої, то тепер, коли Грицакові довіряє значно менше трускавчан, ніж раніше, образ «білого і пухнастого мера» викликає роздратування. І справа не в тому, що Грицак робить менше, ніж раніше (це також кидається у вічі), а просто існує втома від однієї й тієї ж людини, яка довший час знаходиться при владі. Такою є природа людської психології, і з цим треба рахуватися. Я не знаю, наскільки щирими стосовно Грицака є журналісти, які працюють на нього (можливо, більшість з них просто заробляє на хліб насущний), але жорсткий контроль з боку мера потрібен бути, бо хвалебні оди на його адресу призводять до протилежного результату.

З іншого боку, неадекватною є поведінка Грицака щодо тих видань, які вважають себе опозиційними щодо нього. Маю насамперед на увазі «Джерела Трускавця». Зрозуміло, що ця газета просуває в мери свого працедавця - і нема на те ради. Але всі стосунки мера з цим виданням повинні закінчуватись на території газети. Є спростування недостовірних інформацій, є судові позови і таке інше. Все в рамках чинного законодавства. А поза тим треба подолати свою гординю і ставитися до навіть недоброчесного журналіста насамперед як до людини, яка має право на власну думку. Вина за відсутність свободи слова у Трускавці лежить насамперед на Левові Грицаку.

Звичайно, трускавчани можуть багато закинути Левові Грицаку щодо неефективного, на їхню думку, керівництва містом. Але завжди слід виходити із можливостей й задати собі просте запитання: «А якби мером був хтось інший, чи зміг би він розв'язати цю проблему?». Лев Грицак має бачення розвитку міста як європейського курорту, знає всі підводні течії, відчув на собі різні групи впливу, починаючи від бандитів і закінчуючи вищим керівництвом держави. Не завжди він був на висоті, бо в багатьох випадках його могли просто фізично знищити, але розумні компроміси радше допомогли Трускавцю і трускавчанам, ніж нашкодили їм.

У Трускавці є кращі політики, менеджери, управлінці, господарники, ніж Грицак. На жаль, не з числа тих, хто сьогодні хоче замінити його на посаді міського голови. Ці кращі не йдуть до влади, їхній час ще не настав. Лев Грицак виконує невдячну роль своєрідного містка між минулим і майбутнім Трускавця. Перемогти йому буде набагато складніше, ніж у перший і другий раз. На жаль, ще не видно родзинки у його виборчій кампанії, яка фактично вже розпочалась. Думаю, що за третю каденцію він підготує гідного наступника, а Трускавець стане оазою свободи слова.

Анатолій Власюк, часопис «Густань»

Містобудівна рада сказала «так»

4 серпня в Трускавці в приміщенні управління архітектури та містобудування пройшло засідання містобудівної ради. Необхідних для кворуму 2/3 членів ради назбирати вдалося. На раді було багато і запрошених, оскільки питання слухали небуденне – про встановлення в місті

Трускавці пам'ятника Степанові Бандері, лідеру ОУН. Неодноразово по цій тематиці писали і ми, адже неоднозначними є як постать Бандери, так і гідність його вшанування, а ще в такому місті як наше – відомому курорті.

На початку слово головним архітектором міста Олександром Грищенком було надано авторам пам'ятника – архітектору Василю Каменщику та скульптору Іванові Самотосу. Ніхто з них не торкався ідеологічної сторони, адже ні в кого із присутніх жодних заперечень не виникало, тут сиділи всі українці, представників поляків, росіян, євреїв чи інших націй в кабінеті не було. Найбільше хвилює присутніх питання земельної ділянки, де мав би розміститися пам'ятник. Хоча досягнуто принципової згоди її власників, але справа перебуває в Апеляційному суді, повідомила представниця Управління земельних ресурсів ТМР, тому можуть виникнути проблеми власне з цієї сторони. Щодо самого пам'ятника, то заступником п. Олександра Грищенка Зеновієм Кушніром було відзначено вдалий вибір композиції, коли стела з двох блоків чорного граніту і трьох блоків червоного омелянського граніту (з нього збудований Мавзолей Леніна, зазначив Василь Каменщик, а більш насичений червоний є лише в Швеції, та ніхто звіттам його до нас не спровадить) немов відгороджує пам'ятник від людського потоку зі сторони бювету, щоб люди не зазирали на спину Бандері, а бачили його в лице. Для того, щоб більше зверталася увага на обличчя, пам'ятник зроблено не на повен ріст, а до колін. І хоча декому може здатися, що Бандеру тут поставили на коліна, архітектор доводив, що так краще і так має бути. Не сперечаємося, адже для цього треба хоча б трохи розбиратися в подібній спеціалізованій тематиці.

Виникало питання і щодо написів, які будуть на пам'ятнику, журналіст однієї з трускавецьких газет запропонував знайти місце для гасла націоналістів «Бог і Україна», але цю пропозицію проігнорували, може тому, що газета дещо «чужа» для ініціаторів встановлення скульптури. Планується, що на стелі буде викарбувано частину Декалогу Українського Націоналіста, можливо «Здобудеш Українську Державу, або

згинеш в боротьбі за неї...». Пропонували і перемістити тризуб, який на місці, де його планують поставити, якось не так вписується, як хотілося б. Ніхто, щоправда, не згадав, що піраміда, в вигляді якої планують зробити стелу, є дещо масонським символом, але може і правильно – навіщо вишукувати недоліки, головне – Бандера буде вічно живий поміж нас. І зможуть курортники ходити і вчитися нашої історії, про це сказав депутат Іванишин, розповівши, як він представників Туркменістану ознайомив із тим, хто ж був Бандера і хто такі бандерівці і як вони йому за це дякували.

Постамент планують зробити з дешевого покостівського сірого граніту, щоб трохи зекономити кошти. Висота самого Бандери – 2 метри 20 сантиметрів, висота всього пам'ятника – 6 метрів. Мав би він стояти перед «Златою», але якщо виникнуть непередбачені перешкоди, то може постати і на місці, де тепер стоїть Іван Франко. Бо в майбутньому перед міською радою планується встановити ще пам'ятник Франку, новий і кращий, згоду по земельній ділянці ЗАТ «Трускавецькурорт» вже дав, повідомив Зеновій Кушнір, який вже 27 років працює архітектором.

Серед виступаючих на містобудівній раді – і її члени, і запрошені особи, депутати Шумин, Лаврінок, Ластовецький, колишній архітектор міста Роман Домінко, відомий в нашому місті Ігор Баброцяк. Депутат Шумин заради засідання містобудівної ради навіть свою відпустку перервав, хоча день перед тим на важливе голосування на сесію не прийшов. Містобудівна рада одногосно прийняла рішення, після чого кілька слів сказав голова ГО «Рада міста» Руслан Козир. Дискусія продовжилася і в неформальній обстановці.

Володимир Ключак

Як мало потрібно для радості дитини

Прочитавши статтю Лесі Григоренко «Піар на дітях, або Надумані майданчики від Козира», вирішив написати теж по даній темі. Знаємо, що ГО «Рада міста» збирається реагувати на цю публікацію, про це нас повідомила прес-секретар цієї організації Валентина Гук. Хоча і ми не поділяємо точку зору п. Лесі Григоренко, все ж розмістили цей матеріал, оскільки наше видання є демократичним та чи не єдиним у місті, в якому не відмовляємо нікому щодо розміщення своїх думок, поглядів, позицій. З однієї сторони, дійсно, дещо дратує, коли зроблене добро широко рекламується по бігбордах, інформаційних бюлетенях, газетах тощо. Але це вже інше питання, а за те, що пан Козир дійсно постарався та відремонтував кілька майданчиків у місті, йому все ж варто подякувати.

Кожен з нас був дитиною, та зростали ми не в однакових умовах. Комусь хіба пташиного молока бракувало, а інший тішився, коли тамував голод куском черствого хліба. Хтось хизувався новеньким одягом щотижня, а в іншого визирали голі пальці з дірявих черевиків чи батьківських чобіт і це була «рівність» радянських часів, про яку воліють замовчувати. Але для кожного дитинство – прекрасна пора, такий собі втрачений рай, за яким шкодуємо, але знаємо, що назад дороги нема.

Більшість сучасних політиків Трускавця зростало в селі і питання дитячих майданчиків в сільській місцевості ніколи не стояло. Місто має інші вимоги, тут дітей більше, а місця, де вони могли б побавитися, побігати та повеселитися, відчути радість перебування на «своїй» території, мало. Тому те, що за дітей у Трускавці згадали і влада, і опозиція – надзвичайно добре. І нічого, що напередодні виборів, ми ж живемо майже в суцільних виборах, у заполітизованому суспільстві і не від нас залежить, коли цьому прийде кінець. Важливо, що є результат – хороші майданчики для дітей, оновлені та облаштовані місця відпочинку для дорослих – матерів тих же дітей, бабусь, стареньких пенсіонерів та інвалідів, які тепер можуть вигріватися на сонечку чи посидіти в затінку не на гнилій колоді, а на свіжо помальованій лавочці.

Подібно як і п. Леся, ми зробили невеличку екскурсію по місту, але не їздили (ходячи пішки, побачиш і більше, і краще) та вишукували недоліки, а постаралися побачити позитив. Скажемо лише за кілька майданчиків, бо описати радість дітей на всіх них нереально. Тому просимо не ображатися, якщо за когось не згадали.

Отже, розпочнемо з невеликого, але ошатного майданчика біля будинку 40 на вулиці Бориславській. Тут майданчика ніколи не було, діти гралися то на території дитячого садочка, то в сусідніх дворах. Тепер є свій майданчик і діти щиро вдячні санаторію «Світязянка» за його будівництво. Вдячні і діти з будинку «Велика Китайська Стіна», так в народі називають Сагайдачного, 19, біля них МПП «Такт» оновив старий майданчик та зробив його придатним для ігор.

На вулиці Дрогобицькій варто відзначити майданчик, зроблений силами санаторію «Карпати», тут не лише оновили старі споруди, а й поставили нові та ще й огородили місцину. Бавляться тут дітки та сидять дорослі з 12 та 14 будинків на Дрогобицькій, з 9-поверхового Мазепи, 4, з Мазепи, 2, приходять навіть з вулиці Б. Хмельницького (будинки 4 – єдина багатоповерхівка на цій вулиці), Л. Українки та інших. Гарно огорожений майданчик і біля будинку 1 по Стуса, тут теж постарався вищеназваний санаторій та його керівники.

Вулиця Івана Мазепи – одна з тих, де переважають багатоповерхівки і де проживає багато населення міста. Своєрідність забудови (так звані прольоти) дозволяють дитячі споруди розміщувати зразу для кількох

будинків. В одному з таких «прольотів» і відремонтував майданчик Руслан Козир і тепер діти з кількох прилеглих будинків можуть вивільнити свою енергію, повправлятися, розімнути м'язи.

Надзвичайно задоволені мешканці будинків 7, 9 та 11 по вулиці Стуса – їхній майданчик хоча і був у непоганому стані, але тепер він – один з кращих у місті. Зробили його еменесники, Трускавецький МВ МНС України під керівництвом п. Миколи Лучковського, зробили, як то кажуть, на совість. Гойдалка, гірки, пісочниці, драбинки, лавочки для відпочинку старі відновлені і нові поставлені – аж любо глянути. Оновлено дитячі споруди згаданим вже Козиром (фірма «Арко») на Данилишиних, 47,49,51 (один майданчик) та на Стуса, 10 і 12. Прекрасний майданчик мають тепер і діти з Данилишиних, 21 та Стуса, 16 і 18 (санаторій «Батьківщина»), повністю наново поставлено гойдалки, пісочниці, драбинки та інші потрібні для дітей споруди, а також лавочки між будинками 64 та 70 на Стебницькій («Лемар-Євросервіс»).

Та найдужче нам сподобалося, як відремонтував майданчик поблизу будинку 1а на Івасюка трускавецький водоканал. Депутат з цієї округи Ігор Гарванко каже: «Ви обов'язково побувайте там і подивіться», ми його послухали і не пошкодували. Хто пам'ятає, в якому дійсно занепадному стані були ці споруди, той зрозуміє, про що мова. Стара ракета була аварійна і небезпечна для життя дітей, з 4 гойдалок не було жодної, висіла поіржавіла арматура, загаджені були і драбинки та лавки. Тепер тут все ідеально відремонтовано, зроблено,

пофарбовано, видно, що до справи взялися не абияк, а з душею. І за безпеку подбали, зокрема на тій же ракеті.

Гарно зроблені майданчики і біля Бориславської, 38 (готель «Старий Відень»), біля Івасюка, 5 (ПП Микола Ляхоцький) та ряд інших.

Щоправда, є й такі, що підійшли до прохання міського голови дещо формально, просто помалювали, навіть колісанки не поправивши, або й зовсім зігнорували проханням влади міста. Та таких небагато і ми називати їх не будемо. Є ще в місті і майданчики-страшидла як між будинками Івасюка, 1 та Стебницькою, 66, де може вже змії порозводилися, трава та бур'яни не покошені, але радує, що це – одиниці. Та й КП «Наше місто» може вже й свої сили залучити до

їхнього ремонту, як-не-як 400 працівників зарплату за щось отримують.

Дитячий сміх – кого він може не зворушити? Дитячі сльози – чи вартує цей світ хоча б однієї з них? Дитяча радість та дитяче щастя – як мало потрібно для цього зробити нам, дорослим... І чому ми, в суєті щоденній, в погоні за гривнею та доларом, із заздрістю, що хтось живе краще від нас, в більшому помешканні чи напихає свій живіт кращими наїдками, забуваємо про такі мізерні потреби маленьких, потреби дитини? Чи не поруйнують ці красиві столи та лавочки пияки та наркомани, або ж ті, в кого руки чешуться від неробства? Чи не поламають знову гойдалки та колісанки дівулі 16 – 18 років та хлопці, які косять від армії? Чи не пообгаджують лавки та пісочниці пси та й ті ж алкаші? І чи це депутати, голова міста чи голови якихось громадських організацій та політичних партій мають ходити і дивитися, що там і як там, чи все в порядку?

Байдужість – теж зло. І добре, що ініціативою Лева Грицака вдалося розбудити з цієї сплячки трускавецьку громаду, підприємців, добровольців. І не шукати тих, хто зробив щось «не по команді» чи не тоді, коли треба, а спільно робити добро для міста, громади, для наших дітей – майбутнього нації.

На фото – кілька дитячих майданчиків у Трускавці.

Володимир Ключак

Дрогобицька влада гвалтує громаду

Непрофесійні дії нинішньої міської влади допекли, до певної міри, усіх дрогобичан. Розбиті дороги, розбазарювання комунального майна, хаос навколо ринку, вакханалія у містобудуванні, необгрунтоване підняття тарифів... Це вже не тимчасові незручності, а шлях до паралічу міста. Міська влада замість того, щоби виправляти становище, твердить, що все йде за планом. Громада хотіла би побачити ці плани.

Складними на даний час є стосунки мешканців міста з будинковими управами. Вони характеризуються високим рівнем конфліктності, великою кількістю судових спорів, зростанням вартості послуг. Основним у даному питанні стає не надання якісних послуг та врегулювання їхньої вартості, а збір коштів на утримання і обслуговування комунальних підприємств. Це призводить до того, що будинкові управи не зацікавлені у якості надання послуг, а тільки у зборі коштів навіть за ті послуги, яких не надають. Така політика призвела до повної деградації цих підприємств, і ставить мешканців міста у становище платника за будь-що. У свою чергу, дрогобичани справедливо відмовляються платити за ненадані або неякісно надані послуги та необґрунтовані тарифи.

Громадське об'єднання «Дрогобицька громада» вже більше ніж півроку займається тим, що вимагає від Дрогобицької міської ради врегулювати питання оплати за послуги з утримання будинків і прибудинкових територій, бо прийняті на сьогодні нормативно-правові акти виконавчого комітету грубо порушують вимоги чинного законодавства та права мешканців міста.

Нами було доведено, що виконавчий комітет Дрогобицької міської ради, приймаючи рішення №167 від 24.06.2009 р. та №281 від 17.09.2009 р., керувався вже недіючою на той час відповідною Постановою Кабінету Міністрів України. У підсумку мешканці міста фактично позбавлені права самим обрати необхідні їм послуги, ознайомитись і перевірити тарифи та на основі законодавчих норм владнати свої стосунки з будинковими управами. Керівництво міста вирішило згвалтувати громаду.

Прокуратурою міста внесено протест на дані рішення виконкому, але на нього реагують знову по-чиновницьки: відбуваються відпискою, що це прикра «технічна помилка», і все відповідає законодавству.

Ми маємо безліч звернень мешканців про порушення вимог закону. Здійснюємо заходи для перевірки дотримання законодавства. Через звернення до Кабінету Міністрів України, подання прокурора добиваємося проведення громадської експертизи щодо законності процедури підготовки та прийняття рішень виконкому. В результаті експертизи виявлено значні порушення:

- нібито у всіх будинках міста проведені громадські слухання, збори і буцімто всі мешканці погодились з переліком послуг та їх вартістю, запропонованих будинковими управами. Нами зібрані дані, що спростовують це. Працівники будинкових управ сфальсифікували відповідні документи про буцімто проведені зустрічі, втративши при цьому будь-який здоровий глузд. Для прикладу: два працівники будинкової управи №3 десятого вересня минулого року провели збори ... в 36(!) будинках на вулиці Стрийській від №2 до №459, а на цих зустрічах був присутній аж 71 чоловік, і вони прийняли рішення за тисячі мешканців цих будинків. При цьому, нібито проводячи збори, людям доводили законодавчі документи, які вже на той час не діяли. Влада, долаючи протест прокурора, доводила, що це не так, що мова йде лише про прикру «технічну помилку». Хто понесе відповідальність за таке знушання над законом і громадою?

- тарифи сформовані з грубим порушенням, встановлені «на око». Візьмемо для прикладу оплату за прибирання прибудинкової території, вартість якої становить від 18 до 27,5 копійки за квадратний метр у різних будинкових управах. За що ми сьогодні платимо, якщо у місті за жодним будинком не закріплена прибудинкова територія? Як розраховувалась конкретно вартість даної послуги по конкретному будинку?

- за освітлення місць загального користування ми платимо від 8 до 9,1 копійки за квадратний метр у різних будинкових управах. Ми провели прості розрахунки і, враховуючи ідеальні умови (кожна сходовая клітка освічена упродовж десяти годин на добу), а також витрати на обслуговування, яких ніхто ніколи не здійснює, прийшли до висновку, що тарифи завищені майже утричі.

- тарифи на поточний ремонт внутрішньо-будинкових систем розраховано на основі щорічного ремонту в обсязі семи відсотків по кожному будинку. Скажіть, у скількох будинках фактично проведені такі роботи?

Таких прикладів можна наводити буквально по кожній послугі. А де затверджені рішенням виконкому періодичність і терміни надання послуг? Копія такого рішення є невід'ємною частиною договору про надання послуг. Частина наведених фактів свідчить про порушення вимог чинного законодавства та незаконне вимагання коштів.

Результати експертизи доведені до керівництва міста та прокуратури. Згідно Порядку сприяння проведенню експертизи діяльності виконавчої влади, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України №976 від 5.11.2008 р., виконавча влада повинна була довести дані до громади, розглянути пропозиції громадського об'єднання, що проводило експертизу, розробити заходи за результатами експертизи, письмово їх довести до громадського об'єднання, що проводило експертизу, й інформувати про це Кабінет Міністрів України. Встановлено відповідні терміни. Дрогобицька міська рада ігнорує дане законодавство.

На сьогодні питання житлово-комунальної сфери є одним із основних болючих проблем нашого міста. Наше завдання – не лише показати бездіяльність влади і нецільове використання коштів мешканців. Ми хочемо, щоб ці кошти конкретно використовували на підтримку житлового фонду, а при нинішній системі цього досягти неможливо. У місті настала нагальна проблема змін у житлово-комунальній системі. Це повинна бути комплексна система, а не тільки спроба скинути з себе обов'язки і змушувати мешканців

створювати об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). Смішно, але це наполегливо рекомендують зробити у будинкових управах. Довели все до ручки і пропонують мешканцям вихід.

Вважаємо, що необхідно підготувати програму, визначити механізми врегулювання даного соціально важливого питання, а саме:

- реформування будинкових управ як громіздких структур без відповідної бази, а з системою значних невикористаних затрат;
- створення невеликих профільних приватних чи комунальних підприємств з надання конкретних послуг;
- організація ОСББ згідно окремо розробленої мінімум п'ятирічної програми;
- вирішення питання функціонування відомчих будинків (що б ми не говорили, але в цих будинках живуть дрогобичани);
- створення на базі департаменту міського господарства структури із забезпечення виконання даної програми, а не органу, який займається відписками на звернення мешканців.

Своє бачення даної програми ми готуємо. Якщо у дрогобичан є певні пропозиції, готові до співпраці.

Ми змушені звернутися до Кабінету Міністрів України та в Генеральну прокуратуру України щодо прийняття заходів з дотримання чинного законодавства в сфері надання послуг з утримання будинків і прибудинкових територій. Влада сподівається ще пересидіти декілька місяців і втекти безкарно. А хто буде проводити перерахунки за незаконно зібрані кошти, відповідати за порушення законодавства?

Як законодавчо мешканці міста можуть врегулювати свої стосунки з будинковими управами? Насамперед:

- будинкові управи повинні запропонувати перелік послуг, які вони можуть вам надавати, ваше право обрати необхідні й відмовитись від небажаних;
- будинкові управи розраховують тарифи на обрані вами послуги, які ви маєте право перевірити та погодити, тарифи розраховуються окремо по кожному будинку, в залежності від запланованих послуг, а не як зараз;
- після цього обраний перелік послуг та тариф по кожному будинку затверджується рішенням виконкому, і на цій основі заключаються договори з мешканцями будинку.

Конкретні консультації та допомога нами буде надаватись згідно ваших звернень.

Що дає можливість у цьому конкретному випадку та в інших вести себе саме так міській владі? Це відсутність громадської думки та позиції. У нас тільки інколи відбувається сплеск громадського настрою, а влада цим користується.

Звернімося до досвіду Львова. Громадські активісти змусили владу врегулювати питання надання послуг на утримання будинків згідно вимог діючого законодавства. Порівняймо, як любить твердити наша влада, вартість послуг. Скажімо, у Львові вартість вивезення одного кубічного метра побутового сміття в залежності від виконавця становить від 13,3 до 19,5 гривень, а в Дрогобичі – 34,42 гривні. У Львові проблема з цим видом послуг не менша, ніж у нас. Дешевшою є і вартість водопостачання. Підняття тарифів проходить за підсумками громадських слухань.

Богдан Юзефів, голова ГО «Дрогобицька громада», часопис «Густань»

Дорога до чистоти й порядку терниста *(Роздуми після громадських слухань в Бориславі)*

Благими намірами устелена дорога не завжди у рай, а інколи ближче до пекла, і пекельних мук зазнає той, хто відважився нею пройти. Є ще одна, але вже суто українська, мудрість — не роби нікому добра і не чекай такого ж, бо можеш отримати хіба що зло. Про що йдеться? Бориславська громада, скажімо, кожних п'ять років обирає своїх, нібито ліпших, достойників до своєї міської ради - виняток хіба минула каденція, депутати якої були обрані за списками партій. Фактично, шановні бориславці, ми обрали тоді «котів у мішку». Склад ради виявився майже недієздатний - половина депутатів елементарно не відвідує сесій і участі в керуванні містом не бере. Гризня на партійному рівні (через фракційні міжособиці) вже всім набили оскому. Невдовзі нові вибори - і з того треба робити висновки. Але ще є кілька місяців, упродовж яких необхідно прийняти доленосні рішення, як то по сміттовому і сортувальному заводу.

Сказавши «а», рада мусить сказати «б». В чому суть питання? Світ захлинається від навали сміття. Відомий політик з Італії Сільвіо Берлусконі став прем'єром тільки тому, що пообіцяв громадянам позбавити їх цієї проблеми. Берлусконі - мільярдер, слова дотримав і його вибрав італійський народ. Сам той процес бачили наші заробітчани, дехто з яких узяв у тому участь і заробив «ерики». Проблема в Італії вирішена, — нема масових протестів громадян із того питання, Берлусконі займається футболом...

У нас нема свого Берлусконі і нема грошей, а проблема зі сміттям була. В Італії таку проблему вирішив мільярдер. А в нас у Бориславі звичайний чиновник - заступник міського голови Геннадій Корконішко. Зрозумійте автора публікації: у владі хтось мусить приймати конкретні рішення, а це вже треба мати відвагу.

За попередніх каденцій міських голів технічна оснащеність комбінату комунальних підприємств сягла критичної межі. Поповнення технопарку підприємства не відповідало потребам. Виникла сміттєва проблема.

І тоді п. Геннадій відважився піти на пошуки її кардинального вирішення. Знайшов фірму у Львові, яка погодилась працювати над очищенням Борислава. Не всі це сприйняли позитивно, мовляв, чи не краще було б оснастити відповідними автами ККП і працювати далі. Все правильно, шановні, але де ви були, коли міський бюджет не мав на те грошей?

Та, панове, чи не хотів порядку зі сміттям в місті світлої пам'яті Дмитро Романовський?!

Львів'яни, котрі вже знали, що сміття - це бізнес, уклали з Бориславом угоду і взялися до роботи. Бориславцям треба врешті знати, що їх інтереси тут представляє дочірня фірма ТзОВ «КОМ-ЕКО-Еорислав» (директор Микола Біль). За вельми короткий термін роботи, маючи в розпорядженні хіба три потужні машини, нове підприємство майже очистило місто (про береги рік і потоків, а також підлісків мова не йде). Отже, є прогрес, хоча за нього мешканцям доводиться платити дещо більше, ніж колись. Але є і проблеми - бориславці за вивезення сміття не хочуть платити, принаймні, значна їх частина. При тому всі хочуть, аби місто було чистим. Але ж задурно нині нічого не буває!

За свою бездумність нині людство по всій планеті розплачується екологічними наслідками. Сміттєва проблема — повсюдна і всюди її вирішують по-своєму. Утилізація відходів, їхня переробка й захоронення вже давно у сфері бізнесу. Так, шведи вже продукують цілі заводи з переробки залишкових наслідків людської життєдіяльності.

Фірма «КОМ-ЕКО-Львів» не пасе задніх і давно робить зі сміття гроші. Вона частково «взяла» Львів і тепер освоює Дрогобиччину. Бориславський проект для неї важливий з погляду регіону, в якому наше місто знаходиться. Йдеться не про наші 37 тисяч мешканців, а скоріше про півмільйона інших, враховуючи міста і села довкіл Борислава. Але треба зважити, з якими проблемами стикається той, хто відважився вийти із пропозиціями у наш регіон. У цій місцині вже нема вільних територій під сміттєві полігони. Так звані пересічні громадяни Борислава, Дрогобича, Трускавця, Стебника і навколишніх велелюдних сіл чужого сміття не хочуть бачити, але повинні усвідомити, що лише застосування нових технологій сміттєзбору і переробки зможе порятувати регіон від величезної проблеми.

Сортувальний завод у Бориславі їх не вирішить, але принаймні відтягне катастрофу на кілька десятків років, - заки не знайдеться щось нове. Проектований завод не передбачає спалювання відходів і, відповідно, отруєння навколишнього середовища. Це сортувальне підприємство, де відбиратимуть окремо скло, папір, пластик, деревину, метал і віддаватимуть на переробку як вторсировину. Залишки у тюках підлягають складуванню і частковому спалюванню на Миколаївському цементному заводі. Треба мати на увазі, що прогрес у збереженні, утилізації, переробці сміття як сировини нестримний. Будуть ліпші технології, які нам пропонують, і це безперечно. Але у нашому куцому вимірі (бориславському) цей завод - поки що єдиний вихід.

Фірма «КОМ-ЕКО-Львів» негайно відрегувала на заборону Бориславським виконкомом ввезення відходів із Трускавця й інших міст, допоки не розпочнеться будівництво сміттєсортувального заводу.

По-різному можна сприймати полеміку на громадських слуханнях, що відбулися з ініціативи «КОМ-ЕКО». Протокол їх є і питання про остаточне виділення земельної ділянки під будівництво заводу, на якому буде задіяно 120 робітників, (із часом) буде вирішене депутатами на сесії міської ради. Зазначимо, у цей проект «КОМ-ЕКО-Львів» уже вклав 4,5 млн. грн. Зараз корінна фірма допомагає дочірній у виплаті зарплати, ремонті техніки, і т. д. І коли хтось із присутніх на слуханнях бовкнув, що Бориславу взагалі тут такої фірми не треба, то я, як мешканець міста затерп: а раптом дійсно через якогось крикуна фірма взагалі піде звідси із принципу, аби іншим невтямки було!

Між іншим, заступник генерального директора фірми з інвестицій Олександр Василянський жваво відгукнувся на нерозумну пропозицію - йде хоч завтра звідси. Бо вже кілька місяців доплачують дочірній фірмі на пальне та зарплату до 60 тис. грн. Борислав уже встиг заборгувати 600 тисяч грн. То про що будемо говорити.

Жаль превеликий, що громадські слухання перетворилися у передвиборчу акцію політичних партій. Людям про все розповідали, кіно показували, як уже працює надійний завод у Ярославі, показували, як очистила фірма під'їзд до звалища, яка між іншим загасила тління сміття і воно не диміло навіть у теперішню спеку. Крикуни жіночої статі, наймані а чи що, нічого не хотіли слухати, нічого не хотіли бачити і чути, а їм кіно показували і те, що було у нас. Попри це, формально слухання відбулися.

Панове, на таких речах не треба робити політики. Вперше в Бориславі вам конкретно показали, як можна щось зробити. Хай хто заперечить, чи не маю рації. Якщо є, то запитання, чому нічого не зробили раніше в питанні сміттєвої проблеми? Нам доведеться, мабуть, і водяну вирішувати таким чином, бо у нас багато голів, але думають мало,

Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Дещо про громадські слухання, або Як ми формуємо громадянське суспільство

З певною періодичністю в нашому місті Бориславі проводять такі слухання з тих чи інших питань. Зокрема, 22 липня мали бути проведені слухання щодо організації перевезень пасажирів автомобільним транспортом на маршрутах загального користування в м. Бориславі на конкурсних засадах. А 26 липня у сесійній залі засідань міської ради пройшли громадські слухання щодо містобудівного обґрунтування розміщення сміттесортувального заводу для зберігання відходів у м. Бориславі. Про сам захід йдеться в інших публікаціях, а хочеться заакцентувати увагу на громадській активності бориславців щодо цих заходів. Більшість громадян, до яких ми звертались із запитаннями про їхню участь у громадських слуханнях, їх сутності та мети проведення, можливості участі громадськості у процесі ухвалення рішень, давала негативну, песимістичну відповідь: «Навіщо?», «Що це?», «І так зроблять як хочуть? Чи не так?!». Думаємо, що не так і це підтверджують останні громадські слухання, у яких узяли участь аж півсотні активних громадян Борислава із 37 тисяч мешканців. Кожен громадянин, член певної територіальної громади, має право та навіть обов'язок брати участь у житті своєї громади. Для того, щоб бути активним громадянином, треба бути юридично підкованим.

Сьогодні мова піде про визначення, що таке громадські слухання. Базове визначення цього терміну зустрічаємо у статті 13 Закону України «Про місцеве самоврядування у Україні»: «Територіальна громада має право проводити громадські слухання - зустрічатися з депутатами відповідної ради та посадовими особами місцевого самоврядування, під час яких члени територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо питань місцевого значення що належать до відомі місцевого самоврядування».

Закон вимагає проводити громадські слухання не рідше одного разу на рік, а пропозиції, що їх вносять за результатами слухань, підлягають обов'язковому розгляду органами місцевого самоврядування.

Згідно з положеннями Закону, на громадські слухання можна виносити будь-які питання місцевого значення, що належать до відомі місцевого самоврядування. Це можуть бути питання житлово-комунального господарства, місцевого бюджету, будівельна тематика тощо.

Ініціаторами проведення громадських слухань можуть бути ініціативні групи членів територіальної громади, органи самоорганізації населення, громадські організації, міські голови, депутати місцевих рад тощо. Підготовкою та проведенням громадських слухань здебільшого повинна займатися міська рада, вона визначає час і місце, забезпечує приміщення та потрібну апаратуру, доводить інформацію до відомі мешканців. Допускається можливість створення робочої групи з підготовки громадських слухань, де входять як представники влади, так і члени ініціативної групи від громадськості.

Під час проведення громадських слухань ведеться детальний протокол, де вносять дані про тему, час, місце проведення, кількість учасників, пропозиції, результати голосувань, у тому числі рейтингових, у разі наявності різних проектів рішень, звернення, висновки і рекомендації слухань.

Рішення на громадських слуханнях приймають шляхом відкритого голосування та оформлюють резолюцією. Резолюцію громадських слухань разом із протоколом передають на розгляд органу місцевого самоврядування, який має винести рішення із певного питання, щодо якого проводились громадські слухання, й оприлюднити результати розгляду.

Як бачимо, шановні громадяни, кожен із нас може долучитися до вирішення важливих питань життєдіяльності сьогодення. І не варто нехтувати цим правом, вважаючи, що хтось вирішить. Можливо? Але як вирішить?..

**Володимир Драган, заступник директора з виховної роботи, вчитель історії та правознавства
Бориславської державної гімназії, газета «Нафтовик Борислава»**

Депутати хочуть зриву початку опалювального сезону

3 серпня відбулося п'яте позачергове засідання 32 сесії Трускавецької міської ради. Склалося таке враження, що вже п'ятий раз поспіль депутати зібралися виключно для словесних баталій, образно кажучи – потовкти воду в ступі. Як і в попередні рази, не було жодних конструктивних реальних пропозицій, жодних зрозумілих мотивувань, чому ж вони, ті, кого обирав народ, тепер цей народ вирішили зрадити, залишити його напризволяще в складний момент.

На початку сесії зал санаторію «Карпати» тріщав, люди прийшли, щоб побачити, хто є хто. Питання, яке розглядали – надання дозволу для КП «Наше місто» на взяття кредиту. Через ряд причин, одна з яких – непогашення урядом Юлії Тимошенко різниці по тарифах за теплопостачання та гаряче водопостачання, трускавецьке комунальне підприємство заборгувало за спожитий в попередньому опалювальному сезоні газ понад 4,5 мільйонів гривень. Керівництво підприємства спільно з міською владою знайшло спосіб вийти з цієї ситуації – взяти кредит, як це робиться всіма господарюючими суб'єктами, оплатити борг, щоб отримати ліміти газу на новий опалювальний період. Здавалося б, що тут думати – потрібно лише визначитися, «за» чи «проти», або ж подати інші пропозиції виходу з ситуації.

Проте опозиція в Трускавці пішла іншим шляхом – затягування питання. Більше двох годин беззмістовних запитань та зауважень було витрачено, на нашу думку, тільки на те, щоб люди втомилися і після перерви більше на сесії не появлялися. Особливо старався депутат Лаврінок, який то вимагав порівняльну таблицю, то повторював пропозиції Пілька, то невпопад всіх повчав стосовно регламенту. Затягування їм вдалося – після перерви кількість присутніх трускавчан дійсно в сесійній залі зменшилася. Проте і згодом, коли вже запитань до представників КП «Наше місто» не виникало, депутати-опозиціонери замість вирішувати важливе для Трускавця питання, розпочали своєрідну піар-акцію, змагаючись, хто ж із них більше білий та пухнастий. Гидко було слухати, як чинного мера обливали брудом ті, хто йому і в підметки не годиться, хто навіть псячої буди не збудував, не те що санаторій чи підприємство. З обуренням дивилися присутні на вибрики депутатів від «Нашої України» Іванишина та Процишина – перший грубо образив чинного мера, а другий просто насміявся над релігійними почуттями християн, кривляючись в образі проповідника «І почув я голос із неба...». Інші ж, як Юник чи Яворський, взагалі говорили про речі, далекі від даного питання.

Щоб зрозуміти логіку окремих депутатів, доводиться визнати, що вони дійсно ставляться до своїх прямих посадових обов'язків як до якогось тягаря. Саме до посадових обов'язків, адже депутати не просто не працюють на громадських засадах, як це намагалися втовкмачити в голову людям, вони є посадовцями, які виконують свою роботу без оплати. І якщо до кожного слова мера придиралися, а в деяких випадках навіть намагалися не дати йому пояснити свою позицію, то не тому, що він говорив щось не так. Навпаки – його правдиві слова про те, хто винен та що робити, викликали занепокоєння тих, хто рветься у Трускавці до влади.

Для прикладу, одним із виходів ситуації по оплаті за газ, використаний в опалювальному сезоні 2009 – 2010, пропонувалося ... щоб Лев Грицак продав свій вертоліт і оплатив заборгованість. Це що, нормальна пропозиція? Але Лев Ярославович зробив хід конем, він погодився. «Ви ж, Петре Кириловичу, - звернувся він до депутата Петра Іванишина, - нещодавно продали свій готель «Оріана» за 1,5 мільйона доларів готівкою, то ж купіть в мене цей вертоліт і я обіцяю, що виручені кошти я офірую місту. Або ж купіть разом зі всією групою ППК (Пілько, Іванишин, Козир)». Інші пропозиції теж не були оригінальними, а що важливо – реальними. Ну хіба можна за 2,5 місяці до початку нового опалювального сезону пропонувати відбирати в людей землю, змушувати їх оплачувати якісь кошти на розвиток інфраструктури міста заднім числом, як це пропонував депутат Пілько? А панове Крамар та Яворський взагалі не внесли конкретних пропозицій, їхня позиція нагадувала дії малих вередунчиків «не хочу – не буду, а-а-а...». Невідомо для кого були призначені цитати російськомовної бабці депутата Процишина «Не страшен дурак..» та його декламування уривків російської пісеньки про голубого чарівника, як і про те, що депутатів гвалтують. Навіть в середовищі самих депутатів-опозиціонерів це викликало глибоке незадоволення – міська рада все ж таки, а не якась порноіндустрія.

Руслан Крамар теж здивував – замість того, щоб пропонувати хоча б якийсь шлях, щоб борг за газ погасити і нормально розпочати новий опалювальний сезон, він заговорив ... про необхідність провести в Трускавці в тисячному залі громадські слухання, на яких (він вже все наперед знає!) у відставку мають відправити і мера, і всіх теперішніх депутатів. Шкода, звичайно, що вибори проведуть не за чистою мажоритарною системою, тоді б у таких як він не було ніяких шансів потрапити в депутатський корпус Трускавця, а так по партійних списках знову можуть потрапити до ради некомпетентні люди, які замість працювати, колотитимуть воду та вирішуватимуть вузькопартійні інтереси політичних сил, які вони захопили рейдерським способом.

Проте найприкріше вразила не позиція Пілька, Яворського, Іванишина, Юника, Процишина, Крамара та кількох їх підспівувачів. Їхня мета зрозуміла і проста – нашкодити міському голові, причому не задумуючись над можливими наслідками. Вразило інше – окремі думаючі депутати піддалися на провокації, не проголосували за таке потрібне для міста рішення. П'ять пленарних засідань, люди добрі, та це ж за такий час вже й ведмедя можна навчити, а тут люди й далі вагаються. В результаті – 16 з 30 присутніх депутатів утрималося, 12 за надання дозволу на взяття кредиту і тільки 2 (Процишин та Іванишин) проти.

Голосування показало, що в окремих фракціях існують полярні думки щодо цього питання. Як і показало, що свою деструктивну позицію окремі діячі від політики і не збираються змінювати. «Батьківщина» та «Наша Україна» не дали жодного голосу за це рішення, незважаючи, що саме з цих політичних сил постійно говориться про патріотизм та турботу про громаду Трускавця, про його престиж, імідж як курорту. Один з депутатів піднімає питання російськомовної реклами, а його ж колега зразу ж після цього цитує чужоземною мовою на сесії, в державній установі. І це тут, на Західній Україні. Депутат Пілько говорить, що він нічого від міста не взяв, а після нього депутат Іванишин виступає, що на готель, який він продав за 1,5 мільйонів доларів і який тепер називається «Туркменістан-Оріана», він заробив чесним шляхом. Кожному б із нас такої удачі – чесним шляхом заробляти такі «бабки».

Подвійні стандарти та подвійна мораль з відвертим цинізмом проявилися саме 3 серпня. Депутати, немов сп'янілі від спеки та власної безкарності, дозволили собі, на нашу думку, відверто познуватися з нас, простих мешканців Трускавця. Вважаючи себе якоюсь вищою кастою, недоторканими напівбожествами, вони плюнули

нам у душу – своїми словами, діями, голосуванням. Їх не цікавить, щоб вчасно у Трускавці розпочався опалювальний сезон, їм байдуже, як далі розвивати господарку міста, як вирішувати комунальні та інші проблеми, вони діють за принципом Людовіка XV «Після нас хоч потоп». Знаючи, що до кінця каденції залишилося всього 3 місяці, вони не беруть приклад з міського голови Лева Грицака, який дійсно вболіває за це місто та старається вирішити питання в інтересах всієї громади. Голодній кумі хліб на умі, а їм на гадці теж одне – як знову потрапити в раду, як стати депутатами. І проблеми міста раптом стали для них далекими, а всі зусилля спрямовуються тільки на досягнення цієї мети – знову зайняти депутатські крісла.

Дата 3 серпня 2010 року залишиться в історії Трускавця ганебною плямою, прикладом, як не слід поступати, як можна під впливом емоцій та може ще чогось іншого втратити обличчя, репутацію, яку варто берегти як зіницю ока. Тільки 12 депутатів не оступилися, не втратили гонору і честі, інші ж ще мають шанс виправитися. Сподіватися, що перед виборами вони одумуються, можна, але наскільки великою є така вірогідність? Та й чи цікаво людям слухати обґрунтування їхніх позицій, якщо в їхніх оселях може забракнути тепла, а в помешканнях газу? Адже якщо Трускавець не отримає ліміт на газ, то перекриють вентиль не лише для КП «Наше місто», а й для установ, підприємств, організацій, для населення. Не хочеться про це навіть і думати, але згадати про це мусимо. Трускавець може обезлюдніти, стати містом без газу, без тепла, без відпочивальників, без грошей, таким собі великим бомжатником. Цього прагнуть Крамар, Юник, Іванишин та їм подібні? І тоді всі дружньо подякуємо їм та іншим депутатам «за державницьку позицію»? В цих словах – іронія і хоча вона гірка, але краще писати гірку правду, ніж солодко брехати людям у вічі, займатися непотрібним окомилуванням.

Серед тих, хто проголосував за зрив опалювального сезону в Трускавці – **депутати Крамар, Беднарчук, Пономаренко (БЮТ), Пілько, Іванишин, Процишин, Лаврінок, Юник (Наша Україна), Стародуб (Третя сила), Яворський (Пора)**. Інші готові переглянути свою позицію, тому прізвищ не подаємо. До речі, лічильна комісія спробувала сфальсифікувати результати голосування, дописуючи «проти» чи «утримався» навпроти прізвищ двох депутатів, які були відсутні на сесії, а саме Даньківа та Шишка. Це більш ніж цинічно, зважаючи ще й на те, що депутат Даньків в цей день потрапив до лікарні. А от ті, хто не прийшов на сесію без поважної причини, показали свою байдужість у справі вирішення важливих для громади міста питань. Серед них – Шишко, Чебаненко, Габриш, Проць, Бац, Болоховецький, Нич, Шумин, Шиманська-Карп'юк, тобто з 9 чоловік – 5 представників фракції «Наша Україна».

Насамкінець хочеться подякувати тим депутатам, які виявили високу громадянську позицію – проголосували за те, щоб початок опалювального сезону 2010 – 2011 років у Трускавці пройшов вчасно, без зривів. Це депутати **Володимир Маринкевич, Орест Лобик, Йосип Свіжинський, Галина Гурба, Галина Умнова (фракція «Відродження»), Юрій Алєв, Роман Корчинський (Християнсько-Демократичний Союз), Ігор Гарванко, Наталія Петрівська (Третя сила), Орест Сарахман (Свобода), Олег Карпин (Пора), а також наш міський голова Лев Грицак**. Низький уклін нашому голові та цим депутатам, їм – шана та повага від малозабезпечених, пенсіонерів, простих робітників, всіх трускавчан, як дітей, так і дорослих та осіб старшого віку. Вони зробили все від них залежне, щоб подбати про громаду. А тим бютівцям, нашоукраїнцям та їхнім поплічникам, хто хоче холодних помешкань та залишити Трускавець без газу взимку – ГАНЬБА!

**Голова Трускавецької міської асоціації інвалідів Надія Заблоцька
Голова Спільки ветеранів війни та праці міста Трускавець Віктор Бессарабов
Оголошення**

Благодійний фонд «Відродження Трускавця» в рамках програми розвитку духовності та культури Трускавця запрошує мешканців міста на концерти в зал санаторію «Карпати». Безкоштовні запрошення можна отримати у благодійному фонді, телефон 6-21-35.

4 серпня – концерт гурту «Сагайдачний» (початок о 20.00).

5 серпня – запрошуємо на зустріч з українською письменницею, членом національної Спільки письменників України, філософом Марією Чумарною. Вхід – вільний, початок зустрічі о 15.00.

7 серпня – співає Валентина Білас (початок о 20.00)

Керівництво благодійного фонду «Відродження Трускавця»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».